

кору строго притянутою такою „моральній децимі“, говорить о „маломовності наукового образования“ в дораціональній Австрії, котра тепер провадилася в „борбі проти народної школи“; не даючи, що автори добачили далайшній „корпус адвентистів“ тепер в „ствій дивиданді“, где молоді люди поблагодійно студію раді вероучителів низній і середній степені службовій, щоб, чим скорше досіти на посади намісників або міністерскій; годі авторам чудуватись, если бнх страшно корупцію двоєвицарску бістали и такі промаляні про невинності-двоєвицарстві: „Нідьтє геть, нідьтє вь оній позашкільній мові“ сь вашим бабулетинь достоїнством, вашими мудрими офіційними приматами, перепареними ераками о небезпечности европеекого положення, котре вы высуваєте яко театральну декорацію передь публічність, щобі показати мнзку потребу ильшого бюджету на милитаризацію и вышнать податкові“.

Мусимо замітити, що Пахер, хочє кажде натиснє на то, що бнх „ширші Австрійці“, єсть передсвідчє „централизи“, и вь многіх єго обчисленях та выводах видна односторонність партійна, такє що при більшій огляді выводи єго не вь одній огляді мусєлибь бути амодифіковані.

Справозданье товариства „Руска Бесѣда“ о руско-народномъ театрѣ

за часъ 6т 1 сѣчня 1882 до 31 грудня 1882 р.

Вь тѣхъ часѣхъ бунъ театрѣ подѣ зарядомъ Ивана Биберонича и Ивана Гриневецкого. Театрѣ сей зобовязався бунъ звести и залучити вь свое товариство що найлучшій артистичній силы, котрѣй то обонзаеть сповнити обѣсая якъ найточнѣйше, бо выказався такою численностею и рѣжисерностею драматичныхъ силъ, що безъ труда выводити мѣгъ на сценѣ и труднѣйшій драматичній творы рускѣ, якъ трагедію „Яреполкъ І“, драму „Федько Острожскій“, оперетку „Пентелей Трубка“ и прочій. Вь часѣхъ наведеній бгъ 1 сѣчня до 31 грудня 1882 выстував бнх вь мѣстахъ: Самборѣ, Дрогобычи, Перемишлѣ, Тернополѣ, Збаражі, Тереволнѣ, Бучачі, Пѣдгайцахъ, Монастирискыхъ, Зарваници, Львовѣ, Станиславовѣ, Тмешменици, Коломиѣ, а зь вѣсѣхъ тѣхъ сторони выдала о нѣмъ публіка судѣ якъ найприклоннѣйшій. Наводимо тоє не для жарно похвалы свого театрѣ, але зь справедливого приванія єго совѣтно понятии працѣ, котрою адобувь собѣ имя „сцени поступово“.

Справдѣ орудувавь сей театрѣ только майномъ товариства „Руска Бесѣда“, котра бѣдала єму вѣсѣ свои реквизиты театральні: декорациа, гардеробу, бібліотеку; але треба було розважити на разѣ тую велику працю режисеріи театральної вь скупленю и скон-

солідованю товариства сценичного, вь рождубаню бгочаснѣйшихъ и рѣжисерныхъ силъ, чому Выдѣлѣ товариства „Руска Бесѣда“, видчій якъ найлучшу ототу и якъ найсовѣтнѣйшій заходъ, помочи бгочаснѣ не мѣгъ. Тому и сегорѣчний новій репертоаръ вышнєть вь выключного старана Выдѣлу. А бунъ нѣмъ новості такі: 1. Оригиналній тгары 1) „Федько Острожскій“, драма исторична вь 5 дѣяхъ дра О. Огоновского, (до котрой и понову гардеробу справлено); 2) „Пентелей Трубка“, комична оперетка вь 3 дѣяхъ Данила Млаки; 3) „Яковл Пинимали“, комична оперетка вь 1 дѣя Н. Воробиевича. II. Переводы: 4) „Выгравъ терно“, комедія вь 4 дѣяхъ Ю. Росена, переводомъ Григоріа Григоріевича; 5) „Флѣковей Герой“, комедія вь 4 дѣяхъ Г. Мовера, 6) „Подорожє на вѣснѣй кошма“, комедія вь 3 дѣяхъ (оба послѣдній творы переводу Е. Санецкого). Крѣмъ того вышнєли заходомъ Выдѣлу еще 4 творы оригинальній (мѣжъ нѣшними творы о. П. Бажаньского), а 5 переводѣ, котрѣ сегорѣчному Выдѣлуи товариства передано до розглядѣ.

Зь того отже видно, що сегорѣчна праця театральна була подѣлена на: а) выдѣлѣ набуваючій творы драматичній и б) театрѣ зьужитковуючій точно и совѣтно. Двоинній характеръ праця тая, надѣвнєть належитъ, страпати сего року, коли дирекція театральна, вытворивши товариство скенсолідоване, зверне и зь свои сторони увагу на побльшенє свого репертоару сценичного.

Вь конці звернувь сегорѣчний Выдѣлѣ товариства „Руска Бесѣда“ увагу на одну точку, котра нѣмѣ єсть справдѣ малою, бо еще вь зародѣ, але колєсь безперечно вильне рѣшучо на долю нашего театрѣ. Досвѣдѣ показавь, що при вѣсѣ строгости и совѣти такъ Выдѣлу „Руска Бесѣда“ якъ и дирекціи театральної товариство сценичне не може збѣтись и алятись коло народної сцены такъ, щобѣ становили одно тѣло, одинъ организмъ рѣвно образуєчися и поступаєчися. Змѣна персоналу досвѣтѣ часта и не все найщасливша, бо, почитно, кождый, навѣтъ и актеръ иде тамъ, где єму лучше, где бѣльше забавеченій... Постоаннѣсть товариства сценичного даєтья тому утримати только тогда, коли артистѣ не только щоденне житѣе буде мавѣ вь театрѣ забавечене, але и будуче. А забезпечити даєтья се только фондомъ емеритальнымъ и артистѣ и артистѣ. Подвалину подѣ такій фондъ кинувь сегорѣчний Выдѣлѣ товариства „Руска Бесѣда“, установивши чотыри бенефисові представлєня на емеритальній фондъ артистѣ рускихъ, котрѣ справдѣ мало, бо ледво 100 ар. привнесли, але побльшеній остали р. 1883 на число 6. Мале то справдѣ жерело на такъ велику цѣль, але все єсть жереломъ, котре зь року на рѣкъ совѣтно додержоване бодай вь далекій будучности станєся благо-

творнымъ магнесомъ стягуючимъ и централизуючимъ артистичній силы рускѣ.

Справозданье касовое.

Выдатки театральній за часъ 6т 1 сѣчня до 31 грудня 1882.

1. Дирекціи театру контрактомъ умовлену суму	2600 ар.
2. Преміи творѣмъ конкуре.	400 „
3. Репертоаръ	479 „
4. Гардероба	275 „
5. Мазаря	20 „
6. Подмога артистамъ	33 „
7. Интродукторъ	2 „ 65 кр.
8. Помѣщенє театральныхъ реквизитовъ	18 „ 26 „
9. Податокъ	63 „ 26 „
10. Стампѣ и дрѣбній выдатки	61 „ 85 „
Разомъ	3952 ар. 76 кр.

На подѣставѣ принятыхъ вѣже зобовязанъ має еще вылатитися:

- а) дирекціи театру 400 ар., котра сума лишалася на подѣставѣ заключеной сь дирекцією умовы на р. 1883 яко кавціи вь рукахъ Выдѣлу тов. „Руска Бесѣда“;
- б) податокъ за П. вѣрѣкѣ 1882 — 22 ар.

На покрьтєе зрѣбленыхъ выдатковъ и принятыхъ зобовязанъ сажуили: а) сума 400 ар., вывѣчена на преміи вь бюджетѣ попередного року (але ажъ вь р. 1882 ужита) и б) субвенція ухвалєна высокимъ соймомъ кравьымъ на руско-народный театрѣ за р. 1882 вь сумѣ 4000 ар. а. в.

Отъ Выдѣлу тов. „Руска Бесѣда“.
Дра Ю. Целевич, голова. Григорій Целинскій, референтъ справѣ театральныхъ.

ДО ПИСИ.

Зь Черновець.

(Переглядъ политичного и литературного життя буковинскихъ Русинѣвъ за р. 1882.) (Конецъ).
Якъ на иншихъ поляхъ, такъ и на поли литературномъ, не може наша Буковина нѣчимъ важнѣйшимъ повелечатися. Литературне товариство „Руска Бесѣда“ выдала, якъ авчичино „Календаръ“, — и то всє дѣяльнѣсть єго товариства, котре, можна сказати, доживє своихъ послѣднихъ дѣвѣтъ, если вь найблизнѣмъ часѣ не знайдутся люди, котрѣ зьумѣлибь ви оживити. Найбольша еще заслуга „Рускои Бесѣды“ єсть тая, що оплачує комнату, вь котрѣй бѣбувалися тѣ славній вѣборы „Рускои Радѣ“, театральній представлєня и т. п. На тоя выдують вѣже послѣдній крейцарѣ капиталу...

Но даєть Богъ, лихо мнєся. Теперъ, коли се пишмє, ворущитися бѣльше житѣе, — вправдѣ не вь „Р. Бесѣдѣ“, але вь ви користь, такъ що и она сама готова оживитися. Комитетъ театральній загадавъ вь сегорѣчній мясницѣ устроити кѣлька вечерницѣ. (Однѣй такѣ вечерницѣ вѣже бѣбулися, якъ свѣдчить дописъ, умѣщена вь вынѣшнѣмъ ч. „Дѣла“ вь Новинкахъ. Ред.) Може тымъ способомъ бѣгочити вь нашего, що такъ скажу, загару. Може не одного скортитъ зайти на „Бесѣду“ и тутъ по при забаву може потечуть поважній гадки о подѣвигненю нашой Руси вь упадку. Дай Боже, чтобы осуществилися нашѣ надѣѣ; чтобы кожда единица прилягла до загалу, волижилася одна до другою, — а тогда выродилась бы не одна спасительна гадка для бѣтвенія нашего народного упадку...

Звертаючися навадѣ до предмету, мушу еще агадати про „Родимый Листокъ“, котрый послѣдного року бѣт чаєу узявнєня єго редактора, о. Ник. Огоновского, переставѣ выхѣдити. Скавано, de mortuis nil, nisi bene. Гдєякі люди загадали були єго воскресити за послѣдній грѣшъ „Рускои Бесѣды“; але добре сталося, что єй люди обѣсла самѣ прѣйшли до пересвѣдченія, что се бѣлобы некористно и покинули свою гадку. У насѣ дуже придалась бы газета, але не „Родимый Листокъ“, котрый нѣчимъ не причиняєся до выясненія думокъ, до пробужденія житѣе межѣ буковиньскими Русинами; а намѣ именно такой треба газетѣ.

Кромѣ „Календаря“ появилася еще сего року книжка для народу: „Ромова В. Горлатого сь С. Клиномъ о школѣ и шкѣльнѣмъ примѣсѣ“. Книжку тую написавъ Микитовичъ, учитель зь Кѣдманя чистымъ народнымъ языкомъ вь приступный и поучаючій

способѣ и тымъ положивъ велику прилежтѣу для народу.

И ось цѣльнѣй переглядъ литературного руху на Буковинѣ вь минувшого року. Хѣба зачислитися сюда гдєякі новѣйшій (непечатаній) творы театральній Изидора Воробиевича (представлєній мин. року во Львовѣ и офіційнѣй вь „Дѣлѣ“) и „Явлючє-буию книгу“, о котрѣ мы хѣба только скажемъ, что авторы єе не станули на тую дорогу, котрою можна бѣйти до просвѣченія народа.

На томъ конці мой оглядъ житѣе буковинскихъ Русинѣвъ за минувшій рѣкъ. Не одинѣ, перечитавши моє статію, може сказєтъ: „На що сь тымъ передѣ цѣльнѣй свѣтъ выѣдати; такъ мы собѣ те все добре знаємо“, но одного укомє нага правда, — але годѣ, для добра Руси и постановивъ пласєне вдарити у вѣсѣ давныи и вѣванти о помѣчи. Може гдєкто и не задумалася надѣ тымъ, що мы єтѣмъ надѣ беремъ пропати, може не одному не выдалася наше положєнє такъ критичнымъ, — то найже теперъ передумать и вѣзьмутєя вѣсѣми силами до працѣ, бо се може еще и крайна пора.

Вь надѣѣ на лучшу будучнѣсть, вь надѣѣ, що вь сѣмъ роцѣ закинуть у насѣ живѣйше житѣе, що Буковина сь новымъ рокомъ розбудитєся вь тяжкого просоня, — конці свою дописъ сь найщиршими новорѣчными желаньями вѣсѣмъ людямъ щирою волѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Моноархія.

(Вь вѣдєснѣй рабѣ державнѣй) було вь вторникѣ сего тыждня на порядку дневнѣй внесєнє дѣвѣтъ „о забезпечєню дрѣбныхъ промысловыхъ предирієцѣвъ, чєлядникѣвъ и бѣдныхъ“, а такожѣ о правѣ принадлежности и бѣтнєнєяхъ сєлянскихъ. Звѣстерѣгаючи собѣ на сѣдѣуючій разѣ обширѣйшу критику сего, будь що будь, цѣльнѣй внесєна, котре органы лѣвнѣтъ троха передвѣсно назвали шумно „суспѣльно-политичною програмою лѣвнѣтъ“, подаємо нѣтъ только змѣстѣ бесѣды и. Хлюмєцкого, котрый вѣсѣ тоту програму вь радѣ державнѣй. Вєсєнє Хлюмєцкого складєся зь трєхъ частѣй. Одна часть — говоривъ той посолѣ — тыкає дрѣбныхъ промысловыхъ предирієцѣвъ и чєлядникѣвъ (Hilfsarbeiter) и хоче тѣй найнизнѣй але найширѣй верствѣ промысловыхъ продуцентѣвъ заєвнєти позѣщенє ихъ матеріального положєня. Друга часть тыкає дрѣбныхъ рѣзничныхъ продуцентѣвъ и домагаєся докладного выслѣженія нужденныхъ матеріальныхъ бѣтнєнєй той продукції. Трєтя часть тыкає бѣдныхъ и хоче при помѣчи законодавчїи причинитися до поправки ихъ долѣ. Що до ратѣванія дрѣбногѣ промыслу, то и. Хлюмєцкій признає, що се безперечно задача суспѣльной политикѣ, позаякъ новѣйшій техничій вынѣденя и усокопалєня зробили величєзній переворотъ вь цѣльнѣй продукції, допомогли до нагромадженя великихъ капиталѣвъ, суцротивъ котрыхъ дрѣбному промысловцєвъ дуже трудно остоятися. Обовязокъ державы — подѣмагати тѣхъ дрѣбныхъ продуцентѣвъ вь ихъ борбѣ, — либеральна партія все то розумѣла, и только завистнѣй противники можуть закидати їй, що она занєдбувала дрѣбныхъ промысловцєвъ для великихъ капиталѣвъ. Правда, поступованє єе було не такє, якъ теперъ, вь выборѣ средствѣ була она бѣльше скуплятна (? Ред.), а се неразѣ було непрагмично. Єсть се великимъ блудомъ, вѣзвалєти вь бѣдногѣ, звязку державныхъ и суспѣльных сирѣвъ не розумѣючого чѣловѣка, що движимый капиталъ єсть однокѣю виною єго нужди. Противно, движимый капиталъ для продукції необходимо конечній, и єго знищенє зничилобъ и вою продукцію. Такъ само хѣбно єсть розбуджувати вь народѣ прихильнѣсть до перестарѣлыхъ установѣ, ограниченє и путѣ, бо що разѣ умерло, се вѣже не живє нѣкогда. Гдє вь промыслѣ ходитѣ о индивидуально-самоостѣбнє дѣланє, тамъ бѣтвєрасєя для дрѣбногѣ промысловца поле тымъ ширше, чимъ бѣльшій єго оспособнѣности. Тамъ же, гдє машина заступає працю ручну, конкуренція дрѣбногѣ промыслу сь фабричнымъ єсть дуже трудна, майже неможлива. Тѣ два моменты ведуть до двѣохъ выхѣднѣхъ точокъ суспѣльной политикѣ: фахового образованія промыслового и асоціації. Що до першого, то нѣкто доєе не заперечивъ, що вь послѣднихъ рокахъ богато вь томъ вгладѣ зроблєно, и навѣтъ бѣльша дѣяльнѣсть о школы людовѣй показала на томъ поли хосєнный вильвѣ. Се велика заслуга либеральной партіи. Але треба жѣ теперъ зробити щѣсѣ и до поднесєня асоціації. Перєвага великого промыслу надѣ дрѣбнымъ лєжитъ именно вь томъ, що великій промыслѣ все має и дешєвнѣй капиталъ и дешєвнѣй сирѣвѣць заля гуртовного ихъ набуванія, и має на свои услуги вѣсѣ великіє оны природы и адобутки науки. Якъ разѣ вь тѣхъ направлєняхъ новинна дрѣбнымъ промысловцємъ помагати асоціації. И вь томъ вгладѣ либеральна партія зробила рѣшучій крокъ черєзъ уставу о зарѣбковнѣхъ и госпѣдарскихъ стѣварнєнєяхъ зь р. 1873. Устава тотѣ оустєнує уже 10 лѣтъ и

наймо духомъ бодримъ, що вь нашѣй давнѣй затанлаєся сила невипрачѣна и що мы тою силою добѣдемъ колєсь до того зрѣсту, якій сама природа намъ на роду написала. Не загнєте тоє слово, що даєю животворячу залѣмогу ажъ двоємъ литературамъ (польскої и рускої, прим. ред.) Велике оно по своїй природѣ; а велике слово свѣдчить про величєе того народу, що зачалъ єго вь глубинѣхъ своего духа.

„Такъ мы не малый народѣ, дарма, что насѣ не добачаютъ нашѣ субѣде вь своѣмъ величаню. Не малый уже тымъ, що давнѣи Польшѣ и Росіи архієрѣбѣ, вѣльможѣ и пасєтєлѣмъ, не пошлєсь мы вь чужѣземщину слѣдомъ за своими ошкѣшными главами. Найбольшє жѣ величєе украиньскої нації явнє зь того, що зѣоставшєсь безъ церковного, политичного, воиньского и наукового проводу, спрѣмогалєся она выдѣти зь себе самоостѣбну литературу и затрєвожила не помалу пан-русскѣстѣ.“

„Выставмо, нѣше дальше авторѣ, на высѣкостяхъ науки и литературы наше национальнє знамя. Чистый буде стѣяти сєй отягъ вь свѣтлѣ гуманитарности. Не отягєе бнхъ людей на крѣване дѣло, на гарбѣнье чужѣй предкѣвщєны, на топаньє подѣ ноги чужѣй святинѣ. Стягєе бнхъ украиньску семью до наслѣдуваня предкѣвского надѣбана — рѣдного слова, до наслѣдуваня правѣтъ науки и словесности. Снѣмъ не зупиняймоєся, що такє великє дѣло розпочинаємо малыми силами. Вѣсѣ великє на землі постало зь малого и вѣсѣ могучє зь малосильного. Не зупиняймоєся и моральнымъ упадкомъ нашихъ Украиньцѣвъ. Пошлєсь єе теперъ у землю нѣмуючю, мовѣ тѣ воли побѣярєний. Прѣйде жѣ и той часѣ, що она выпрѣстаетєся и зь „нѣмого языка“ зрѣблєтєся вѣщєтєлєня национальнѣй правды.“

„До працѣ жѣ старѣй и молодѣй ратувати свѣтє высѣдѣе — слово! Оно бо скарбѣня нашѣго духа. Оно — великій завѣтъ незазнанѣй нашѣй предѣвщєны. Оно — правдивєе пророкованє наше будучности.“

„Мусимо заходитися закупѣ вѣсѣ живѣй коло

той працѣ, що почали нашѣ предки. Она робили свои национальнє дѣло бунючи, яко люди вѣку темного; а мы будемъ робити свое розмышляючи, яко люди освѣченій наукою; она мѣземъ та кулакомъ, а мы перомъ та лагодою.“

Такъ понимаютъ нашѣ закордонскѣ брати задачу и направлєнє литературной працѣ, до котрой мы зь щирого сєрца можемо сказати сєрдєчне помагѣ-Вѣгъ! Бунъ часѣ и то недавний, коли наше рѣдне слово и у насѣ выпергє зь уряду, школы бы навѣтъ зь церкви (до р. 1848) проповѣдувала и урядовала по польски, занєдбанє рускогѣ интелігенцію, зберєглоєсь подѣ стрѣху курныхъ хатѣ сельскихъ, дождаючи красшого чаєу. Довго оно тамъ живѣтѣло, поки нашѣ Шашкєвичѣ, Головацкѣ, Устыляновичѣ и нѣшій обѣвѣяи милою волюю первѣцѣвѣтъ рускогѣ словесности на Украинѣ, выдѣбули єго зь занєдбаня, и зь народной ибѣнѣй впрѣводили до святинѣй словесности и науки, а зь курной хаты до шкѣль, почавши бѣтъ сельскихъ ажъ до пристанѣвка найвышого вь университетѣ, до судѣбнѣй и ошкѣльнѣй. Та наша забута, цѣলেখана и занєдбана предѣвщєна спадщєина стала намѣ животворною силою, що пробудила зь тяжкого просоня и скрѣпѣла австрійскихъ Русинѣвъ до нового житѣя. Чимъ ширшій кругъ займає наше рѣдне слово, чимъ бунѣйше розрѣстєся и розвиває наша руска словеснѣсть, чимъ яєвѣйше у верѣвахъ рускогѣ оспособнѣности проявляєся свѣдомѣсть национальна, тымъ крѣпнѣшо и непѣбѣдимѣю стєє наша народнѣсть. Оєь яка животворна сила, яка стєлєнна твердѣсть спѣчыває вь тѣй скарбѣнѣй народного духа — рускомъ словѣ! Справдѣ великій скарбѣ, до котрого треба вѣсѣ доложити працѣ, окупити вѣсѣ нашѣ силы, щобѣ не дати єму занєпати а допомочи до щєразѣ красшого розрѣсту и розвою.

Олегъ.

въ загалі отповѣдае ономъ цѣлямъ. Але довгий досвідъ показавъ, що въ гдѣякихъ точкахъ она потребує зміни, особливо що до способу оподаткування тихъ стоваришень. Поновленемъ тихъ недостатковъ зробить більше, ніжъ нарѣканемъ на подвійний капіталъ.

Затимъ по Холмській переходить до другої часті внесена, котра тыкає стану робітничого. Першій три точки относного внеску мѣстять въ собі уставу фабричну. Уже въ р. 1874 уложено въ томъ взглядъ резолюцію и збрано матеріалъ, на підставі которого теперішнє правительство мого 1879 р. предлжогти внесокъ, долучений обидою до уставу промисловий. Але головна вага програми лѣвиць лежить въ точці 4, котра домагаєся загалного и обовязкового за безпеченя робітничовъ. Недавно внесло тутъ правительство проектъ уставу взглядомъ праці молодихъ робітничовъ и дѣвчатъ при копальняхъ. Се проектъ дуже партикулярный, треба установити певнй основнй засады, и подля котрыхъ бы можна поугулати въ всѣхъ подобныхъ разкахъ. Горництво и промисль стоять въ дуже тѣснѣмъ звязку, тожъ не можна припустити, чтобы въ одной галузи поступованє було таке, а въ другой инше. Устава постановляє, що въ певныхъ, правомъ умови зазначеныхъ границяхъ отношенє мѣжъ работодателемъ а робітникомъ залежить отъ вольной умовы! Але дальше тога жє сама устава каже, що до недорослыхъ робітничовъ те постановленє относилось не може. Держава не має права вилыпати на частъ праці дорослыхъ робітничовъ, — а прецінь въ недавно внесенѣмъ правительствомъ предложено фактично введено такой нормальный день робучий, а то головно dlatego, що установленє такого нормального дня робучого дуже пожедане для робітничовъ горничныхъ! (голосы зъ лѣвиць: Слушайте! Слушайте!) Але прецінь же таке саме єсть бажанє и другихъ робітничовъ. Dlatego то потрібно, щобъ парламентъ розпочавъ на томъ поді одностайну акцію. Головна вага внесковъ лѣвиць лежить на обовязковыхъ касахъ запомоговыхъ для хорыхъ и нещасливыхъ случаемъ заробку позбавленыхъ робітничовъ промисловыхъ. Хочъ устава фабрична змагає до того, щобъ така нещастя зробити неможливими, то предѣ тамъ, где они справді приключаются, треба уставою зарядити для нихъ запомогу. Во певна рѣчь, що здоровые робітника вже зъ взглядомъ на его занятя подпадає многымъ небезпеченствамъ, котрі ще змагаються черезъ недостаточне прокормленє, злу одєжу, нездорове мешканє и т. д. А слабѣсть и утрата занятя значать для робітника и его родины упадокъ въ найстрашнѣйшу нужду. Тожъ правосдатовє всѣхъ краѣвъ заналося тымъ пытаемъ, але нашій ту дотычній уставы старй и недостаточнй. Мимо того существуете вже нынѣ багато запомоговыхъ касъ робітничыхъ. Выданє статистичные правительствомъ показує, що у насъ въ Австрій єсть 860 касъ запомоги для хорыхъ, до котрыхъ належать больше якъ 300.000 члєновъ. До того додати ще братскя касы горничныє больше якъ 100.000 члєновъ. Уже зъ тыхъ циферъ видно, що наибольша часть робітничовъ не дѣлає ніякого помочу. Маємо звышь 275 касъ, котры удержують самй робітничы. Высокобѣ вкладокъ выносятся 1—20 кр. тыжднево для робітника, а 5% тыжднево платы для работодателя. Около 272 касъ не дають своимъ члєнамъ лѣкаря анѣ безплатного лѣкарства, — иншій зновъ дають только лѣкаря або лѣкарства. Само правительство видѣло, що тутъ треба зработати якусь реформу, але въ ономъ проектѣ сказало за богато и недєно, кто має закладати такя касы запомоговы. Держава не може се зработати. Мы вносимо, щобъ держава дала только наказъ и инициативу до заснованя по всѣхъ мѣсахъ промисловой продукціи примусово такыхъ касъ запомоговыхъ. Устава повинна докладно означити высокобѣ обопольныхъ вкладокъ и значення такыхъ особомъ робітничови запомогу безъ взглядомъ на то, чи онъ працює въ томъ або другѣмъ закладѣ, — доки только онъ оставє робітникомъ промисловымъ. Подъ запомогу розумѣмо не только запомогу для хорого, але й запомогу (невельчку) вѣдѣ и сирѣтѣ робітничихъ. Такъ само вважамо конечнымъ, щобъ тѣ частковыя касы запомоговы за инициативою и наказомъ правительства були сполучены въ запомоговй союзны, котры малибы на цѣля безпеченя функціонованє частковыхъ касъ и збольшувати ихъ силу. Тымъ только способомъ можна буде зъ надвышокъ частковыхъ касъ на громади фанды резервоны, зъ котрыхъ зновъ кожда частнова каса въ разѣ неспроможности моглабы дѣставати поддержку. Такъ само при помочи такыхъ фандовъ резервоныхъ можнабы съ часомъ розширити обсягъ забезпеченя и на ивалды робітничыхъ.

Дальшій точки нашого проекту мають на цѣль забезпеченє робітника въ разѣ нещасныхъ случайнъ. Житє и здоровье робітника при работѣ часто буває zagrożене и дуже часто члєно о великихъ нещастяхъ, котры богато жертвъ забирають. Наслѣдки ихъ дуже оумнй: незаробнй кадык, вдовы, сироты, котры обтягають фондъ убогихъ. О ихъ забезпеченє постаратися, се наказує не только гуманитетъ, але й простый розумъ, бо нічо такъ не розъярє робітничовъ и не побуджує ихъ до классової ненависти, якъ тѣ ходячій образцѣ ихъ тяжкого та небезпечного заводу и нелюдскости уставы. Заходитъ теперъ пытанє, кто має поносити кошта такого забезпеченя. Сама совѣть диктує, що предпріємецъ, котры тѣмъ хоєєтъ зъ робітника, повиненъ поносити й тѣгарѣ. Навѣтъ безъ дотычній уставы въ Нѣмеччинѣ 13.235 предпріємствъ платило рѣчно около 8 миліонѣвъ марокъ асекураціи за своихъ робітничовъ. Такъ само и въ Австрій у одного

асекураціонного товариства забезпечило 285 предпріємствъ 50.000 робітничовъ на случай нещастя и калѣтвва. Устава нѣмецка приписує, що до такої асекураціи 25% платити прямо скарбъ державный, — але мы выключамо зовсѣмъ такую помѣчь державну. Такъ само тяжко було рѣшити, чи належить весь тѣгарѣ забезпеченя звалити на робітничовъ, чи втягнути сюды й работодателя. Звычайно бо нещастя по фабрикахъ случаются черезъ неосторожность робітничовъ. А зновъ коли бы звалити весь тѣгарѣ на работодателя, то богато зъ нихъ муоблюбъ збанкрутувати. Мы предлагаемъ иншу дорогу, а именно примусовый союзъ работодателямъ для взаимного убезпеченя. Союзъ под помагє работодателя въ разѣ нещастя, черезъ що поодинокій работодатель не буде надмѣрно обтяженый, а робітничъ, потерпѣвшій при нещасті, достанє такожъ якусь запомогу. (Конецъ будс.)

(Министеръ Гирс въ Вѣднѣ.) Позавчера рано принимавъ Гирсъ визиты рѣжныхъ достобничовъ: посла баварского, нунція Вантуелли, съ котрымъ конференвавъ новѣ годины, англійского амбасадора и російского консула въ Пештѣ. О 2 годнѣ Гирсъ мавъ повгодинну аудієнцію у цѣсаря. Цѣсарь мавъ приняти его съ великимъ отзначенємъ. Оидѣла Гирсъ отбѣдавъ всѣхъ пробувачыхъ въ Вѣднѣ архикнязѣвъ, котры его ре визитовали. Вечеромъ отбувєсь въ честь Гирса у цѣсаря обѣдъ, на котрыи были запрошенй крѣмъ рѣжныхъ двѣрскихъ достобничовъ такожъ амбасадоръ кн. Лобановъ съ персоналомъ московской амбасады. При обѣдѣ Гирсъ сидѣвъ по правій руцѣ цѣсаря. Пѣсла обѣду цѣсарь и Гирсъ были на оперѣ. Вчера зложивъ визиту Гирсови архикнязъ Альбрехтъ. Вечеромъ бувъ обѣдъ въ честь Гирса у министра гр. Кальнокого. Завтра Гирсъ отбѣздитъ въ Петербургъ.

(Дробна лотерія въ Австрій.) На засѣданю комисіи бюджетовой палаты послѣвъ п. Юліанъ Черкавскій реферувавъ бюджетъ дробной лотеріи, котра пожирає рѣчно десятки миліонѣвъ, зложєныхъ зъ дробныхъ „шѣстакѣвъ“ наибѣднѣйшю верогты суопѣльности. Въ бюджетѣ доходъ brutto зъ лотеріи прелиминаваный на 20,223.000 зр. (Въ р. 1882 дробна лотерія принесла 20,081.555 зр. доходу brutto) Выдатокъ на удержанє лотеріи прелиминаваный на 12,459.000 зр., такъ что доходъ netto въ р. 1883 має вынести 7,764.000 зр.

(На будову галицкой желѣзницѣй трансверсальной) ухвалєла комисія бюджета назначити въ р. 1883 суму 9,000.000 зр. и додати до неї позосталостъ 1,800.000 зр., отже разомъ назначено 10,800.000 зр. — Дня 25 сѣчня ухвалєла бюджетова комисія першу рату 80.000 зр. на будову моста на Дибетрѣ въ Зальцбургахъ и 18.000 зр. на реконструкцію львовско-жовковской дороги.

(Ческе духовенство) вылоало петицію до рады державной, въ котрой представлєе свои жады на справѣ реформы конгругы.

(Млетокъ словацкой „Матицѣ“) сконфискувало угорске правительство, бо ему не на руку розвой славянскихъ народностей. На протесты словацкихъ патріотѣвъ власти угорскы отповѣли, що маєтокъ „Матицѣ“ такъ довогъ оставє въ державнѣ администраціи, пока не знайдєся товариство „правдиво-патріотичныхъ (роз. мадровѣловъ) мужѣвъ“, котрымъ можна буде маєтокъ „Матицѣ“ съ повнымъ добрѣмъ отдати. Вѣднй Словаки! (Змына въ службѣ однорочныхъ охотничковъ.)

Министерство войны розпорядило, що отъ теперъ однорочнй охотничкы ихотны могутъ отбувати рокъ чинной службы не лишъ при региментахъ, але и въ доповняющей стаціи повѣтѣвой, соли тамъ находитєся бодай одиный баталіонъ регименту.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. (Бюджетъ державы російской на р. 1883.) Уложеный російскимъ министерствомъ бюджетъ на р. 1883 показує, що не только не уменьшено сумы выдатковъ, але еще побольшено. Выдатки державнй на 1883 р. прелиминаваный въ бюджетѣ на 778,505,423 рублѣвъ. Въ порівнаню съ минувшимъ рокомъ выдатки державнй збольшившєсь въ поодинокихъ министерствахъ въ слѣдующій способъ: въ министерствѣ военномъ о 9,928.608 руб., въ мин. финансовъ о 7,698.869 р., въ мин. коммуникаціи о 3,726.416 руб., въ мин. внутрѣшнихъ справъ о 3,128.182 р., въ мин. морокѣ о 3,125.479 р., въ мин. императ. двора о 1,596.000 р., въ мин. просвѣты о 349.514 р. и т. д. Дефицитъ выноситъ 34,244,565 рублѣвъ; має онъ бути покритый пожичкою. Найцѣвнѣйшою рѣчено въ войкомъ бюджетѣ єсть: якъ выдатки подѣлены? Въ бюджетѣ російскомъ на 1883 р. больша часть розходѣвъ прелиминавана на двѣ рѣчи: на оплату процентовъ отъ довгѣвъ и на милитаризмъ. Проценты отъ довгѣвъ пожурутъ около 200 миліонѣвъ рублѣвъ, а милитаризмъ 223,723.160 руб., именно: военное министерство 193,089.960, а морске министерство 30,633.200 рублѣвъ. На прочій розходы лишилось зъ звышь 700-миліонного бюджета лишь 186¹/₂ мил., зъ чего на министерство просвѣты вымѣдєе лишь 18,404.695 рублѣвъ. — Цѣфры самй за себе говорятъ.

(Статистика прєсы въ Россіи.) „Правительственный Вѣстникъ“ подає до прилюдиной вѣдомости статистику периодичной прєсы въ цѣлѣй державѣ. Навѣдимо зъ нея гдѣякія позіціи. Въ 1882 р. выходило въ державѣ російской 776 писемъ периодичныхъ. Зъ нихъ принадлеже на Петербургъ 197, а на Москву 75. Зъ петербургскихъ и московскихъ писемъ выходило 249 въ языцѣ

россійскомъ, 1 въ языцѣ російскомъ, французскомъ и нѣмецкомъ, 4 въ французскомъ, 2 въ латвийскомъ, 2 въ жидѣвскомъ, по 1 въ польскомъ, въ англійскомъ, финскѣмъ и арменскѣмъ. Въ языцѣ малорускомъ не выходило анѣ одна часописъ, dlatego, що главное управление по дѣламъ печати не хоче позволити. Большѣсть часописей мала характеръ политично-литературный, въ Петербургѣ было ихъ 50, въ Москвѣ 20; часописей лѣкарскихъ было въ Петербургѣ 15, въ Москвѣ 3; информацийныхъ въ Петербургѣ 8, въ Москвѣ 4; церковныхъ въ Петербургѣ 5, въ Москвѣ 6; часописей для народа и педагогичныхъ было въ Петербургѣ 8, а въ Москвѣ 3. Правничыхъ и администраціонныхъ было въ Петербургѣ 9, въ Москвѣ 2; рѣжныхъ и господарскихъ въ Петербургѣ 8, въ Москвѣ 2. Що до числа примѣрничковъ кождого издавничтва, то 1 писмо было печатане въ 71.000 прим., 1 въ 25.000 пр., 2 въ 24.000 прим., 5 въ 20.000 пр., 7 въ 10—20.000 прим., 25 въ 5—10.000 прим., 87 въ 1—500 прим., 94 въ 500—100; 39 въ 100—50 прим. Прєса провинціална числила въ 1882 р. 504 периодичныхъ издавничтвѣвъ. Зъ тыхъ принадлеже на Кієвъ 20, на Одессу 19, на Харьковъ 11 и т. д.

(„Страна“ либеральный дневникъ выходящій въ Петербургѣ). завѣшений на 4 мѣсяцѣ. Яко мотива завѣшня подає министерство справъ внутрѣшнихъ слѣдующє: „Позаяєсь газета „Страна“ безъ взглядомъ на подвѣиєе остереженє и заборонєнє продажы по улицяхъ, не отступає отъ своего направлєня систематично ганити дѣятельность правительства и представляти загалнй справы отчаны въ найнекористнѣйшѣмъ свѣтлѣ, що ажъ надто видко въ вступнѣй статіи ч. 1 „Страны“, въ котрой авторъ зухвало говоритъ, що „въ сферахъ правительственныхъ недостатка широты и якихъ небудь рациональныхъ, усистемизованныхъ понятій“ и що „межи нами панує гамуоча поступъ бездѣльности, упадокъ и своеволя“, що „суопѣльность обезсилена не може дѣлати въ имя тріоному своихъ идей“, — то мннстеръ справъ внутрѣшнихъ згѣдно съ постановленємъ „главного управления по дѣламъ печати“ удѣлєе газетѣ „Страна“ третє остереженє и завѣщує издавничтво на 4 мѣсяцѣ.

(Кн. Гурчаковъ), якъ доноситъ „Голосъ“ поля вѣдомостей зъ Ниццы, мавъ дуже небезпечно захорты.

(Правительство а урядники.) Отъ давна голошено въ Петербургѣ, що правительство постановило всѣмъ правительственнымъ урядникамъ заборонити удѣлу въ писменствѣ. Вѣсти тѣ выключили въ Россіи велике здивованє, бо не надѣялось, чтобы правительство могло щось подобного учинити, значаюч о томъ, що урядники задля невеликихъ цєней мусятъ старатися о збольшєнє своихъ доходѣвъ, а по другє, що велика часть урядничковъ служила на славу російской литературы. Министерске розпорядженє оновѣщено въ „Правит. Вѣстникѣ“ зъ дня 22 сѣчня поясняє оу справу: вправдѣ не заказуєся безусловно урядникамъ займатися писанємъ, але кождій пишущій урядникъ мусятъ подавати свои праці до печати лишъ за попереднымъ призволенємъ своихъ безпосередныхъ настоятелѣвъ. Урядникъ, котры бы переступилъ оу постанову, буде потяганыи передъ судѣ до отѣвчальности.

Нѣмеччина. Въ парламентѣ нѣмецкомъ при дебатѣ надъ бюджетомъ войсковымъ сего року многы послы выступили дуже смѣло и завязато противъ порядковъ въ войску. И такъ закидували, що подофяцеры бють рекрутѣвъ и простыхъ, що выдурюють отъ нихъ грошѣ; дальше закидували, що въ арміи єсть за богато войсковыхъ ремѣшничковъ, котры отбирають хлѣбъ цивильнымъ ремѣшничкамъ; дальше зынавали министра войны, чтобы показувавъ дорогй параднй отроф кирасієровъ и гвардіи.

Франція. Всѣ сферы въ Франціи глубоко запєнокѣны, а доказомъ сего станѣ теперішней биржи. Якъ доноситъ „Kölnische Zeitung“, на парискѣй биржѣ дня 23 с. м. буда такъ сильна обняжка курсѣвъ, що майже рѣвноєся катастрофѣ. Мимо сталости заграничной биржѣ упала рента французска зновъ о одинѣ франкѣ. Цѣля та обняжка не походитъ зъ нічого иншого, якъ прєса розширєне непокоящій вѣсти. Въ кабинетѣ рѣдвоенє и великй споры. „Kölnische Zeitung“ доноситъ дальше, що члєны рѣволюціонной партіи дуже роздраженнй, що навѣтъ гдєкотрѣ зъ нихъ голосятъ, що не поздєтєс нічо иншого, якъ прокламувати монархію и положити въ сеѣ способъ конецъ тѣй непевнѣй ситуации. Правительство маєєо дуже на осторожность. Сторожа єлизейской палаты (мешканя президєнта рєспублики) подвоєна. Войско готовє. Дня 25 сѣчня комисія для ухвалєня закона о претєндєнтахъ, збравшєся на посѣданю нараду, ухвалєла по отходѣ министровъ 6 голосами противъ 4 (одиный члєвъ не голосувавъ) внесенє радикального посла Фльєке, заборонячєе всѣмъ члєнамъ роднѣвъ, котры панували давнѣйше въ Франціи, побыту въ Франціи и въ колоніяхъ. Ухвала оя отбѣрає князямъ права политичнѣй, узнає ихъ негѣлымии выборѣвъ и взборонєє имъ вступу до арміи. Войскій переступникъ сего закону будє караныи 1—5 роками вязницѣ, а по отсидженю кары будє мусѣвъ оуотити Францію. Правительство по причынѣ такой ухвалы поражєно, оно, якъ звѣстно, было противнєе внесеню Фльєке, а предлжало оное внесенє, далеко лѣгѣднѣше. Министеръ Даклеркъ мавъ мову, въ котрой старався выказати неумѣстность внесеня Фльєке. Онъ говорилъ, що баниця претєндєнтѣвъ мѣже Франціи большє шкоды нанесити, позаяєсь прогнаій князѣ могутъ агитациями за границєю большє зашкодити Франціи, нѣжє мешкаячи въ краю подъ наглядомъ правительства. Мимо того, що Даклеркъ увѣряє палату посѣвъ, що рєпу-

бливѣй нѣякє небезпеченство не грозитъ, збѣстало внесенє Фльєке большєстою голосѣвъ, а внесенє посла Баллѣ (о выключєно члєновъ палувавшихъ роднѣвъ зъ франц. арміи) одною голосно принятє. Министеръ войны осѣдѣчиво такожъ противъ внесеню Фльєке. Министерству грозитъ криза.

НОВИНКИ.

На обѣдъ двѣрскимъ въ Вѣднѣ въ сєреду сего тыждня будѣ мѣжъ иншими запрошенными достобничками такожъ Вир. еп. Сильвестеръ Сембратовичъ.

— О. Викторъ Матюкъ, зѣботный нашъ композиторъ, уложивъ по цѣлѣрѣчѣмъ трудѣ музыку до „Ивалды“, народной мєлодрамы въ 4 актахъ съ оперичнымъ прологомъ, — слова Т. Ш., автора мєлодрамы „Капралъ Тилко“. Знаючы, котры бачили тую працо о. Матюка, обняють єи дуже высоко и отдаютъ всякє признанє трудолюбивою и талантливою нашему композиторови. Особєно прологъ має бути того рода, що може привєсти въ подивъ кождого слушателя; речитативы и поодинокы аріи суть якъ не можѣ лучше перевєдєны. Съ нетерпѣливостю очѣкуємъ представлєня на сценѣ „Ивалды“ въ цѣлѣй его краѣ. О. Матюкъ трудитєя теперъ надъ уложєнємъ музыки до народной опереты И. Нечуя „Маруся Богуславка“.

— Народну читальню открито дня 4 (16) с. м. въ Зарваніцѣ. Мѣсяцєй душпаствєрь о. Анд. Бѣлєцкій сказавъ хорше вступнєе слово, основанє наказѣ бл. п. митроп. Яхимовича „О заспавшѣмъ Русинѣ“, котрє тронуло глубоко всѣхъ збравныхъ. Читальня сѣ завязалєя лишє за старанємъ самыхъ громадянъ, при чѣмъ о. Бѣлєцкій бувъ вельми помѣчнѣй.

— Загалный збѣръ члєновъ руского товариства педагогичного не отбувєся въ означєномъ дня 2 л. лютого, а то зъ причыны отъ выдѣду независимыхъ. День зборѣвъ оголоситєя познѣйше.

— Народнй читальнй завязалєся въ послѣднихъ часахъ: въ Березовѣ въ пов. коломыискомъ за старанємъ мѣсяцєво душпаствєря и честныхъ громадянъ, особливо за старанємъ господаря п. Гладѣя; въ Тартаковѣ въ пов. сокальскомъ заходомъ тамошнихъ громадянъ и мѣсяцєво пароха о. Е. Левничкого; въ Лѣвчицяхъ въ пов. руденєцкомъ за старанємъ громады и мѣсяцєво душпаствєря.

(К) „Русна Библиотєка“ (томъ III) писма М. Пашкевича вже печатєся; першій аркушъ вже зложеный, другій зачався; друкъ досыть великй, выгѣднѣй до читаня. Выдавничтво („Академичнє Братство“) старєєсь зобрати, крѣмъ готового вже богатого матеріялу, по можности ще гдѣякія розкиненй рукописи бл. п. Маркіяна, и удалосъ въ сѣбѣ цѣли, мѣжъ иншими, такожъ до Вирєнод. о. І. Крушинского въ Сєлєвокахъ, котрыи побєла зѣвѣткы, подано проф. Н. Вахняннѣмъ въ 10 ч. „Зорѣ“ въ 1882 р., має мати у себе еще гдѣякія рукописи, именновъ „дуже поетичнй“ перекладъ „Слова о полку Игорєвъ“. Зъ причыны слабѣсты Ви. проф. И. Ошнєвичє и его выѣзду до Вѣднѣ, звать єя Пн., котры гдєо согласился по двѣ и першій томы „Р. Библиотєки“ якѣсь часть пождати, — а скоро лишъ сѣ томы до „Академичного Братства“ надѣйдуть, розѣшє ихъ она сєйчасъ для пн. предлѣтничковъ. Предлѣта на III-ый томъ „Р. Б.“ выносятся 1 зр. 50 кр. (за 20—22 арк. друку).

— Выборы до львовской рады мѣсно отбулєся позавчера посєредѣ небувалог агитации и зворужєния умѣвъ. Выборѣвъ явилосъ дуже много; около ратуша залєгъ народъ густыми лавами, а шумъ и гамѣръ розлягалосъ по цѣлѣмъ рынку... Окресєны и послугачѣ розкидували рѣжорнѣйшєи листы, горлаючи що ола: „Łączności i Zgoda!“ „Realnościow!“ „Polskość!“ и т. п. По муражѣ видѣли гуто поналѣплюванй плякаты рѣжныхъ комитетѣвъ. При голосованю побѣдила лиєта комитетѣвъ получєныхъ, котра одержала 2,299 голосѣвъ. Лиєта „Łączności i Zgody“ одержала 818 голосѣвъ, лиєта „независимыхъ“ 405, а иншій листы 164 голосѣвъ.

— Зъ Черновєць пишуть намъ: Дня 2 (14) с. м. устроивъ комитетъ аматорѣвъ въ хоршо пристроєныхъ комнатахъ „Рускоя Весѣды“ товарискій вечернйцѣ. На тѣ вечернйцѣ зѣшлося много особѣ, такъ члєновъ рускихъ товариствъ съ родинами, якъ и запрошенныхъ гостей. Гдѣякія панночки були одягненй въ хоршѣмъ народномъ строю. Мєлодѣйки було богато; зъ мужчалѣ було богато академикѣвъ, урядничковъ и офицѣровъ. Невєлика капєля музычна пригравала улюблєннй куснички, при чѣмъ молодіи шары весєло гуляли. Старшій придивлялосъ съ утѣхою весєлѣблєся молодежи або забавлялосъ мѣжъ собою свободною розмовою. Сѣ вечернйцѣ зробили на всѣхъ участвничковъ дуже пріятнєе враженє; кождій повертавъ до дому съ мыслями думками и сердєчно бажавъ наибольшого устроєня такого вечера.

— Посмертна згадка. Помершій дня 14 с. м. въ Тустановичахъ, пов. дрогбыцкого, о. Олександръ Парыловичъ, почетный крылошанинъ и парохъ, черезъ цѣлѣй часть своего 31-лѣтнего священства трудився для добра церкви и народу. Гдє только показалєся потреба помочи покійный жертвувавъ все, що лишь было въ его силѣ; онъ нѣтъ все шарымъ сердєцемъ помѣчь тамъ, где того выматєла нужда народу, або потреба учащєнои молодежи. Герачій проповѣдничъ просвѣты и отєвєренєна народа, працювавъ покійный черезъ 24 лѣтъ въ сєлѣ Тустановичахъ въ томъ направлєню и пысыкавъ собѣ загалнєе поважаєнє и любовь народу. За те оє и народъ перенатыи жалємъ и оумомъ по его смерти, згромадєвалє числєнно и сѣ

(Надобелане.)

зломки въ охоту провадилъ похвально на мѣсто...

Ив. Стоцкій на Олександрі и Ив. Габрусевич на Куропатки.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

Жертвы на Бурсу Братства св. О. Николая въ Станиславовѣ...

Въ Мисае пишутъ намъ: Артисты и режиссеры...

До рады почитаемъ въ Надбродѣ отбудеся дня 8...

Двадцатый вѣкъ. Славный французскій иллюстраторъ...

Датки изъ натуральной заложили: о. Порайко, Кат. и оттр. въ Станиславовѣ 2 бок. хлѣба...

Податию повѣщій оиотъ жертвъ и датковъ до пріятной вѣдомости, уважая подписанный выдѣлъ...

Отъ выдѣлу Братства св. О. Николая въ Станиславовѣ...

Съ снмъ числомъ розсылаемъ Цѣнникъ насѣвъ и Теофила Луцкого.

Читаючи оголошенія про свѣтлѣ кресты, помазаніи крестиловыми барвами, скортію мені...

Съ снмъ числомъ розсылаемъ Вп. предлатникамъ „Библиот. найзн. повѣстей“ 27 и 28 аркушъ повѣсти въ трехъ томахъ зъ шведского „Грошъ а праця“.

Курсъ львовскій зъ дня 24. л. сѣчня 1883.

Table with exchange rates for various currencies and goods, including gold, silver, and banknotes.

Великій вибѣръ найновѣйшихъ кризъ до обшитія суконь, краватокъ, ковчѣровъ коронковухъ, стѣжокъ - оксамитокъ, намѣтокъ балевоухъ, вахлярѣвъ, шнурѣвокъ французскихъ, рукавичокъ праскихъ и много иншихъ модныхъ артикулѣвъ. Шилингъ & Штельцеръ (Schilling & Stelzer) во Львовѣ, ул. Галицка ч. 16.

Table with exchange rates for 100 rubles, listing various items and their prices.

Августъ Шелленбергъ Дѣмъ банковый и контора вымѣны во Львовѣ. Продае послѣя урядового курсу ЛЬОСЫ 3% ЛЬОСЫ червоного креста. Головна выграна зр. 200.000 а. в. 3 тягненя рѣчно. Найближе тягнене 1 мая. Квиты поборовѣвъ на 5 тыхъ льосѣвъ по зр. 3 — на одинъ льосъ въ пятѣхъ кварталныхъ ратахъ по зр. 3.

Аптека ПЕТРА МИКОЛЯША во Львовѣ поручае: Олѣй рыбацій зъ мнوخа, Кава гомеопатична, НАВА ЗЪ ЖОЛУДИ, ЧОКОЛЯДА ГОМЕОПАТИЧНА, КАКАО стовченый въ порошокъ, Молоко згущене швайцарске, Нестля поронокъ для дѣтей, ЛИБИГА ЕКСТРАКТЪ ЗЪ МЯСА, ТАРИОСА P. GROULT, Экстракты зъ солоду, ВОДА ДО ОЧЕЙ РОМЕРСГАВЕНА, Мораса плынъ сирѣпляющій волосѣвъ, Дра КАРОЛЯ МИКОЛЯША Испанскій вина лѣчничій, Испанскѣ вино хинове, Испанскѣ вино хиново-жельзисте, Испанскѣ вино пенсинево, Испанскѣ вино пентоново, Испанскѣ вино РУМБАРБАРОВЕ, Для хорыхъ и реконвалесцентѣвъ КОНЯКЪ GRANDE CHAMPAGNE, ВИНО ТОКАЙСКЕ СТАРЕ, ВИНО МАЛГА СТАРЕ, Вино испанскѣ для реконвалесцентѣвъ, Плястеръ на нагнѣтки Боксбергера, Кровянка все свѣжа.

Тысячъ, на котрыхъ вже не було надѣѣ, завдячують уздоровляючому пиву зъ екстракту солодового житѣя и тѣшачи нимъ теперъ. (Со слова высказаній пераъ самими выздоровѣвшими) ВЫПРОБОВАНІЙ УСПѢХИ УЗДОРОВЛЯЮЧІИ въ хоробахъ обезсиляючихъ, въ загальномъ ослабленю тѣла, въ вадахъ травленя, въ брану апетиту, при кашлю, въ хоробахъ шѣ, жолудка, грудей и легкихъ черезъ Іоана ГOFFA солодовій вытворы, увѣнчаній 58 высокими отзначеніями зъ всего свѣта, черезъ єдино-правдиве уздоровляюче пиво зъ екстракту солодового Іоана ГOFFA, уздоровляючу солодову чоколяду и солодовій грудній бомбонъ (жидати лашъ въ снѣгомъ паперѣ). Іоана ГOFFA, п. и сѣвѣтине, властители золотого креста заслуги съ королюмъ, рыцаря высшихъ аустрицкихъ и вѣнскихъ ордерѣвъ, Wien, Fabrik: Graben, Bräunerstrasse, Nr. 2, Comptoir und Fabrik-Niederlage: Graben, Bräunerstrasse, Nr. 8. Дякую сердечно Іоанови ГOFFA за єго вынаходившій и виробляющій нимъ солодовій екстрактъ, бо єго щасливо вынаходене уздоровляюче пиво солодове уратувало менѣ житѣя. Отъ року я бують нездоровъ на груди, здавалося, що той бѣдъ винитѣ менѣ въ внутрѣности. Зѣ мнѣю було шо разъ горше. Мой домашній лѣкаръ выпробувавши въ кой средства, порадивъ менѣ наконецъ ужити екстрактъ солодового Іоана ГOFFA. Майже безъ надѣѣ розпочавъ и шарудую менѣ курацію. Ледви минувъ мѣсяць, то тѣло мое немовби перемѣнилось; менѣ збѣгло нове житѣ, менѣ неспокое кошке, якъ отъ давня менѣ не було; розумѣсь, и дальше уживаю сен курацію — Слава Богу, я оздоровѣлъ. Дякую снмъ п. І. ГOFFA за єго лѣкъ, бо днѣ оказался менѣ правдивимъ добродѣлемъ. Нехай же много лѣтъ трудится для оздоровлѣ терпѣливо людскости. В. Цигенбайнъ, ректѣръ. Unter den Linden 78. Урядове справозданье лѣкарске П. и. Дирекція полныхъ шинталеѣвъ въ Штете: При слабостяхъ жолудковухъ, при хроничныхъ катарвахъ, при великой утратѣ сонѣвъ и ослабленю дѣлаю солодове пиво ГOFFA — знаменито. Въ лѣкъ тыхъ случалъ оказалося оно намѣю дужо радѣ питымъ и заключочимъ въ собѣ уздоровляючій поживий и сирѣпляющій средство. Пирѣвъ В. Гаерфельдъ, Дрѣ Маеръ, лѣкаръ региментовой. правдивого уздоровляючого солодового пива І ГOFFA Цѣны 13 флашокъ зр. 6-00; 28 флашокъ зр. 12-60; 58 флашокъ зр. 25-48. Отъ 13 флашокъ доставляея бесплатно до дому. При пересылцѣ зъ Вѣдл: 13 флашокъ зр. 7-26; 28 флашокъ зр. 14-60; 58 флашокъ зр. 29-10; 1/2 кильо солодовой чоколяды I зр. 2-40, II зр. 1-60, III зр. 1. (При болѣшій сѣкчюности євъ работѣ). — Солодовій бомбонъ мѣшчокъ 60 кр. (такожъ 1/2 и 1/4 мѣшчекъ). Писане 2 зр. итѣчо не розовѣлаетъ. Головий складъ: Львовъ: З. Рукеръ, I Байеръ, П. Миколяшъ, Г. Блюменфельдъ, Кар. Балабанъ. Бѣла: Г. Зыбютинъ (авт.). Голля: I. Михнѣвъ Будинѣвъ; Львовскій: Чернѣцкѣ; Иг. Шинрѣхъ, I. Голляковскій, Бр. Табакеръ. Дробовѣцкѣ: Добжинскій (авт.), I. Ядловскій. Дропавка: С. Елашбергъ, I. Ромъ, Вилюцкѣ: Краковъ: Дит. Янгса, I. Травичинскій, В. Редикъ, Е. Штокмаръ, Е. Фухсъ, Ц. Вишневокій. (5—12)